

varer. Det kan man ikke undgaa. Industri i Danmark er overhovedet ikke mulig uden fremmede Raavarer. Men disse fremmede Raavarer, som Industrien køber, er talmæssig set ikke overordentlig betydningsfulde. Nogen Betydning har de selvfølgelig, men ikke den Betydning, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup synes at ville tillægge det.

Det ærede Medlem sagde om Industrien, henvendt dels til Industriens Udøvere og dels til de Arbejdere, der arbejder i den, at de ikke vil konkurrere. De vil leve i Ly af Staten, og Socialdemokratiet havde ikke Interesse for andet end for at faa Lønningerne sat op til det mest mulige. Jeg tror, at man med Sikkerhed kan sige, at de Lønninger, som findes for Industriens Arbejdere her i Landet, nu er bragt ned paa et saadant Lavmaal, at der skal ikke saa lidt ond Villie til for at misunde disse Arbejdere noget af det, de nu faar. Naar man tager i Betragtning, hvad Arbejderne har maattet betale til deres arbejdsløse Kammeraters Underhold i de sidste Aar, vil man se, at den ekstra Beskatning, der her er foretaget overfor Arbejderne, er uden Sidestykke i nogen anden Samfundsklasse i vort Land. For mange Arbejderes Vedkommende betyder det, at man har maattet betale flere Hundrede Kroner i et Aar til arbejdsløse Kammerater, for at disse overhovedet kunde eksistere. Den overvejende Del af Landets Arbejderbefolkning har en Arbejdsløn, der ikke ligger over 50 Kr. ugentlig. Enhver, der kender Forholdene her i Landet og ved, hvorledes hele Leveniveauet er, hvilke Udgifter der nødvendigvis maa afholdes af Arbejderne, vil forstaa, at der i mange Hjem endogsaa er Nød til Stede. Det gælder navnlig saadanne Hjem, hvor Arbejdsfortjenesten har været betydelig nedsat paa Grund af den lange arbejdsløse Periode.

Jeg kan forsikre det ærede Medlem Hr. Pinstrup, at der findes Tusinder og atter Tusinder af Arbejderhjem her i Landet, som er plyndret for en Mængde af selv de nødvendigeste Ting til den daglige Husholdning. Man gør selvfølgelig i Arbejderklassen sit yderste for at opretholde Hjemmene længst muligt. Man tyr kun til Fattigvæsenet, naar alle andre Veje til at faa Hjælp er lukket; men i den sidste Tid har man rundt omkring i Kommunerne kunnet se, at Tallet paa dem, der melder sig direkte til Fattigvæsenet, øges i en betænkelig Grad.

Det ærede Medlem foreholdt Social-

demokratiet, at det var et Klasseparti, der ingen Interesse havde for andre end Arbejderne. Selvfølgelig er Socialdemokratiet i første Linie et Parti, der maa varetage den arbejdende Befolknings Interessen; men det er fuldkommen urigtigt, naar man siger, at Socialdemokratiet har drevet ensidig Politik, tværtimod, det har lige fra allerførst deltaget i det praktiske Arbejde i Kommunerne og her paa Rigsdagen, vi har aldrig stillet os udenfor det praktiske Arbejde, vi har deltaget i det, som alle andre Partier har gjort. Det er derfor fuldkommen med Urette og aldeles i Strid med de faktiske Forhold, naar det siges, at Socialdemokratiet er et Klasseparti, der kun har Interesse for den snævrere Arbejderklassens Forhold. Det er tilmed saaledes, at det er Socialdemokratiet, Arbejderklassen, der har hjulpet det ærede Medlem Hr. Pinstrup frem, det er Socialdemokratiet, som med sin Indsats i det politiske Liv har hjulpet Bønderne frem her i Landet til det, de er, det var Socialdemokratiet, der i de politisk vanskelige Aar i 80erne og 90erne dannede det solide Rygstød for Venstre, som ikke kunde undværes i Kampen mod Højre. Den Gang var der ogsaa adskillige Bønder, som forstod dette, Bøndernes Førere den Gang havde en anderledes Forstaaelse af Arbejdernes Indsats i det politiske Liv end de nuværende Ledere, det ærede Medlem Hr. Pinstrup, og den højtærede Landbrugsminister, som synes ganske at have glemt det Forhold, som da eksisterede mellem Venstre og Socialdemokratiet. Det er muligt, at de fortryder dette Forhold, vi fortryder det ikke. Det er kun beklageligt, at Bondestændens Ledere saa hurtigt har kunnet glemme Tiden, der var. Men den Tid fordunkles ikke for vort Vedkommende ved en saadan klasseegoistisk og fuldkommen uretfærdig Bedømmelse af Forholdene og af Socialdemokratiet, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup hengav sig til i Aftes.

Der er et Spørgsmaal, jeg gerne vilde have haft nærmere belyst af det ærede Medlem Hr. Pinstrup, og som man kunde vente, at det ærede Medlem vilde være gaaet nærmere ind paa. Det er Spørgsmaalet om, hvad han vil gøre for Befolkningens Sysselsættelse. Det Spørgsmaal kommer hverken han eller nogen anden udenom. Det ærede Medlem kan ikke klare Spørgsmaalet med en flot Henvisning til Industrien om, at den skal konkurrere; thi saaledes som de europæiske Forhold ligger, saaledes som Central- og Østeuropa ser ud i Øjeblikket, er en saa-